

Publicerad 2006-09-10 20:48 av Ake

Näsblod [1]

Plötsligt känner jag blodet, ej varmt, dock blött, ränna längs ned näsan på väg mot mina läppar. Ögonblickligen andas jag in chockartat och strupen fylls med samma blod. Näsblod.

Ett nasalt blodbad klockan fem på morgonen är aldrig ett behagligt sätt att inleda en dag. Alla kroppsliga handlingar är nu enbart instinkter. Täck för näsborrarna. Kläm åt näsväggarna. Stoppa flödet.

Det är då medvetandet vaknar till. Där står jag, stilla och vakandes. I shorts och kort tröja stirrar jag tomt ut i intet genom fönstret. Innan intet finns dock regnet, som faller så mördande utanför. Det skapar ändå en härlig känsla, är det inte så? Alla tycker ju om regn.

Jag tar upp en servett från skrivbordet och formar den till en propp medan strimor av blod flyr ut längs fingrarna. Sekunderna efter att jag stoppat den i högra näsborren färgas den röd och det slår mig hur värdelöst det är. Det eviga flödet. Kallt blod. Jag resignerar med en suck och sätter mig ned i en stol som knarrar underlägset.

Dessa nätter har alltid varit döda för mig, men ljuva och varma. Drömlika, för precis som jag steg upp ur sömnen ligger drömmen kvar i mig. Vilken vet jag inte, bara tillståndet. Drömtillståndet, som får mig att känna mig levande och känslofull. Saker som försvann ända sedan mörkret ingav sig inom mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ake med Poeter.se id #3636 innehar upphovsrätten